

tako premoženje nezakonitega izvora. Torej tudi, če je bilo takšno dejanje storjeno z eventualnim naklepom. Ker je kaznivo dejanje pranja denarja po petem odstavku 252. člena KZ mogoče storiti tudi iz malomarnosti, ni logično, da eventualni naklep ne bi bil kazniv. Ustavno sodišče je v odločbi št. Up-758/03 poudarilo, da je storilec tudi pri eventualnem naklepu zavestno in voljno usmerjen v povzročitev prepovedane posledice (14. točka obrazložitve). Zato je po oceni Ustavnega sodišča razvoj sodne prakse, po katerem je kazniv tudi eventualni naklep, skladen z bistvom obravnavanega kaznivega dejanja in ga je bilo mogoče razumno predvideti. Pritožnik se zato ni mogel upravičeno zanesti, da pranje denarja ni kaznivo, če je storjeno z eventualnim naklepom.

B. – II.

19. Ustavno sodišče je pritožnikove očitke o neobrazloženosti izpodbijanih sodb in samovoljnosti stališč, ki so v njih zavzeta, presojalo z vidika pravice do enakega varstva pravic (22. člen Ustave).

20. Po ustaljeni ustavnosodni presoji je obrazložena sodna odločba bistveni del pravice do enakega varstva pravic, ki jo pritožniku zagotavlja 22. člen Ustave.¹⁶ Ker zoper odločbe sodišč druge in tretje stopnje Ustava ne zagotavlja pravice do pravnega sredstva, so zahteve po izčrpnosti obrazložitve odločb instančnih sodišč nižje kot pri odločbah sodišč prve stopnje.¹⁷ Z vidika 22. člena zadostuje, da je odgovor posredno vsebovan v določenem stališču sodišča.¹⁸ Iz pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave izhaja tudi zahteva po prepovedi sodniške samovolje. To ustavno procesno jamstvo je po ustaljeni ustavnosodni presoji kršeno, kadar so argumenti sodišča že na prvi pogled tako nerazumni, da po nobeni od mogočih razlag zakona ne pridejo v poštev in je zato odločitev sodišča očitno napačna.¹⁹

21. Ne držijo pritožnikove navedbe, da se Vrhovno sodišče ni opredelilo do očitkov v zvezi s primernostjo Dogovora kot sredstva za prikrije nezakonitega izvora denarja. Vrhovno sodišče je poudarilo, da je to dejansko stanje, ki ga je sodišče prve stopnje ugotovilo na podlagi izvedenih dokazov.²⁰ Sodišče prve stopnje je obširno utemeljilo, zakaj je bil Dogovor, ki se je skliceval na fiktivne opsijske pogodbe, brez realne podlage in sklenjen z namenom prikriti nezakoniti izvor premoženja. Stališče sodišča prve stopnje je potrdilo tudi Višje sodišče, pri čemer je poudarilo, da je bil Dogovor orodje pri sofisticiranem izvrševanju kaznivega dejanja pranja denarja. Navedeno pa pomeni, da se je Višje sodišče posredno opredelilo tudi do vprašanja, ali je Dogovor primerno sredstvo

¹⁶ Odločba Ustavnega sodišča št. Up-375/13 z dne 23. 3. 2016 (Uradni list RS, št. 26/16), 5. točka obrazložitve.

¹⁷ Sklep Ustavnega sodišča št. Up-184/98 z dne 2. 2. 1999 (OdiUS VIII, 134).

¹⁸ Sklep Ustavnega sodišča št. Up-312/99 z dne 14. 11. 2002 (Uradni list RS, št. 112/02, in OdiUS XI, 283).

¹⁹ Sklep Ustavnega sodišča št. Up-103/97 z dne 26. 2. 1998 (OdiUS VII, 118).

²⁰ Glej 28. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.